

0 slepoti in slabovidnosti

V okviru projekta Občina po meri invalidov je Občina Miren - Kostanjevica v skladu s planom v Akcijskem načrtu Sveta za invalide v začetku leta organizirala delavnico Predstavitev slepote in slabovidnosti s praktičnim prikazom.

Izvajali so jo člani **Medobčinskega društva slepih in slabovidnih Nova Gorica**: predsednik društva **Igor Miljavec**, strokovna delavka **Petra Figelj** in strokovni delavec informatik **Edi Strosar**. Delavnica je bila namenjena delavcem v javnem sektorju, ki se srečujejo s slepimi in slabovidnimi uporabniki ter vsem ostalim občanom, ki jih tematika zanima.

Društvo pomaga svojim članom

Društvo šteje 230 članov, od tega jih je iz naše občine 7. Cilj društva je spodbujati slepega ali slabovidnega uporabnika, da se vključi v okolje, kjer živi, in mu pri tem nuditi pomoč. Posameznikom pomaga pri reševanju vsakodnevnih težav, s katerimi se srečujejo zaradi slepote, kot so: pomoč pri urejanju dokumentacije, nudenje strokovne rehabilitacije na vseh področjih življenja, seznanjanje uporabnikov s tehničnimi pripomočki za slepe.

Društvo izvaja delavnice, o slepoti osvešča učence po šolah, vodi skupine za samopomoč, uporabnikom omogoča medsebojno izmenjavo izkušenj, sodeluje s Centrom za krepitev zdravja.

Marsikdo mora premagati kar nekaj predsodkov, preden se vključi v društvo in se odloči za sodelovanje pri rehabilitaciji.

Ob nastopu slepote se prizadeta oseba in njegova družina srečujeta z mnogimi težavami in preprekami. Pogosto se slepi ali slabovidni izolirajo in si ne upajo podajati v neznanu okolje.

Kaj je slepota oz. slabovidnost

Petra Figelj je razložila, da o slepoti in slabovidnosti govorimo, kadar vida s pripomočki ne moremo več korigirati. Razložila je, kaj pomenijo razne kategorije slabovidnosti, koliko ostankov vida imajo ljudje v posameznih kategorijah in kaj z oslabiljenim vidom še zmorejo videti. Na delavnici so strokovni delavci društva udeležencem praktično predstavili slabovidnost in slepoto tako, da smo si nadeli očala, ki simulirajo različne okvare vida.

Nudenje pomoči slepi oz. slabovidni osebi

Poučili smo se, kako ponuditi pomoč slepemu človeku, kako se slepi osebi približamo in jo ogovorimo. Če oseba pomoč odkloni ali

opazimo, da je ne potrebuje, se ne vsiljujemo. Osebo glasno in razločno ogovorimo, se predstavimo in preverimo, če nas je razumela. Navodila moramo podajati jasno in natančno. Slepim osebam želimo olajšati življenje, če doma stvari odlagamo vedno na isto mesto. Slepim osebam spremljamo tako, da ji ponudimo komolec in hodimo z njo vstric, ob oviri na poti pa pol koraka pred njo. Osebi ob spremljanju podajamo informacije in opisujemo okolico. Slepim osebam in slabovidnim osebam so pod določenimi pogoji upravičene do bele palice, spremljevalca ali psa vodiča.

Edi Strosar je razložil, da slepi in ljudje z najmanjšim ostankom vida uporabljajo za branje brajevo vrstico ali sintetizator govora. Spletne strani institucij naj bi bile prilagojene tudi za slepe in slabovidne, kar bo v bližnji prihodnosti zakonsko urejeno z Zakonom o dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij.

Lili Mozetič

Foto: Alenka Ožbot Klančič

Moja babica je slepa

Svojo babico **Milico Štanta** imam zelo rada. Stanuje nedaleč od nas, zato jo lahko večkrat obiščem. Mojega obiska je prav vedno vesela, saj ji tako polepšam dan. Tokrat sem prišla do nje z namenom, da se pogovoriva o njeni slepoti.

Draga nona, nisi od vedno slepa.

Kako in kdaj se je to dogodilo?

Kot veš, imam sladkorno. In sladkorni bolniki gredo tudi na pregled oči, saj lahko sladkorna prizadene naš vid. Poslali so me v Ljubljano na laserski pregled. Tja sem šla kot videča oseba, domov pa sem se vrnila slepa.

Mislila sem, da se mi bo vid sčasoma povrnil, da sem oslepela samo začasno. Ker se stanje ni izboljšalo, sem začela iskati pomoč. Vsi odgovori zdravnikov so bili, naj počakam. V Ameriki so namreč takrat poskušali vrniti vid

z vstavljanjem čipov v glavo. Takrat bi naredila vse, da bi se mi vid povrnil. A zdaj ugotavljam, da bi bilo zame preveliko razočaranje, če operacija ne bi uspela.

Slepa si že enaindvajset let. Česa si se morala na novo naučiti?

Predvsem sem se morala naučiti na novo živeti, delati, komunicirati in sprejeti resnico. In to je bilo težko. Danes živim skoraj kot običajen človek. Doma mi pomaga družina, torej mož in sinova z družinama. Imam veliko prijateljev, ki mi vedno stojijo ob strani.

Kako se znajdeš v družbi?

V družbi sem bila dobro sprejeta, zato sem se tudi hitro znašla. Le v zadnjih letih nisem več toliko aktivna, ker so se slepoti in sladkorni boleznici pridružile še druge bolezni.

Opravljaš pravzaprav vsa gospodinjstva dela. S čim pa se ukvarjaš v prostem času, s čim se sprostiš?

Najraje poslušam zvočne knjige, ki so namenjene prav slepim in slabovidnim. Poleg tega grem rada na sprehod, družim se z znanci. In to kar napolni dan.

Nona je posebej poudarila misel, ki bi se je morali zavedati prav vsi. Sporoča pa tako: *Zdravi ljudje se sploh ne zavedajo, kakšno bogastvo je zdravje.*

Hvala, nona, da si podelila svojo zgodbo z nami.

Livija Štanta, 7. b OŠ Miren
Mentorica: Marta Pavlin